

HRVATSKA RIEČ

PREDPLATA: ZA ŠIBENIK DONAŠANjem U KUĆU TE ZA AUSTRO-UGARSKU
POŠTOM NA MJESEC K 1:25. ZA TROMJESEC K 3:75 POLUGODIŠNJE I GO-
DIŠNJE RAZMJERNO. — ZA INOZEMSTVO K 15 I POŠTARINA. — PLATIVO
I UTUŽIVO U ŠIBENIKU.

POJEDINI BROJ 10 PARA.

Iskra je vrcnula.

Kada se god. 1903 o Uzrku užasala u Banovini težnja za slobodom, za životom, za nadpredkom i probila tvrdnu koru doondašnje apatije, da zahvatiti sve što narodnim duhom diše, hrvatsko prijestolje, od Trsta do Spile, uzdrhalo je na prasak puške koja prosvirala grudi hrvatskog seljaka u Zaprešiću. Uzbudjenje pričorskog pučanstva bijaše takovo, da i oni elementi, koje narodni duh ne bijaše još zahvatilo, prožeti idejom slobode, stade se buniti protiv zulma tiranina koji grubijanskim silom htio ugušiti svaki prevaru, svaki slobodan život u našoj materi zemlji.

Nisu li glasovi, što nam ovo današnje iz Zagreba, predstječi burnih dogodjaja što bi imali zahvatiti široke slojeve narodne, kao snažna prosvijet proti bezpravju, proti orgljama sile i bezakonju kojima je danas izričena Banovina? Narodna duša, nakon što su teže kuošne, na koje bez i najmanje samlosti, upravo bezdušno i sustavno bila stavljena, prevršile mjeru, buni se i jedan zahtjev upućuje sva hrvatska srca: *Hocemo kruha, hoćemo života, slobode hoćemo!*

Vrcnula je iskra iz poletnih grudi omladine naše. I moral je vrcnuti, da razplati, da svjetli i na novi život budi, jer čaša žuči naroda našega je prepuna, lizisan gospodarski, unišivan kulturno, zarobljen politički, hrvatski seljak, što poslao poljske Europe konsime svojima za dinastiju Habsburga, primoran je ustati da vikne monarkiji: *Ljudska nam prava poštuj!*

Jedan je narod u monarkiji dobio pridjek *najvjernijega*. Jes, ntko kaša naš hrvatski narod nije doprinio toliko žrtva za prijestolje, za monarkiju, pa zato ga danas još više boli, kad vidi kako se mora boriti i za najelementarija čovječja prava.

Sve ove tegobe, sva ova ponizjena hrvatskoga naroda iznella je stranka prava u svom memorandumu na Njegovu Veličanstvo. Pedesetipet zastupnika iz svih hrvatskih zemalja podpisalo je taj memorandum, među njima i muževi čiji položaj jamiči, da nešto velikoga, nešto težkoga mora biti što ih kreće da pred priešnjom Njegovu Veličanstvu dignu obuzbu proti sadašnjem stanju u našoj domovini.

In extremis.

Talijanski Jer. Rovetta.

Preveo D. Marko Vežić.

Mlađi pri ovoj běsi „gospodari“ ola-
gašno zarumeni.

— Što će? Ta znali su, da si bole-
stan.

— Red im je bilo sa mnom se po-
razgovoriti.

Mlađi je teda negda izvrto zapra-
šeni svežnjički knjiga, pa stade po njemu grožnica pretraživati i ljutit i naustupljiv, na sprednji, da će zakasniti.

— Nemam li danas izvadak iz *Capitale*, što ga je sastavio Gavro Deville, o-
stadoch snručan. A ovje bio, u ovome svežnjičku. Kuda se provrgo?

— Ti znaš... ja u to nigda ne di-
ram — proromiti starac.

Pravdoje izbjegli očima i zagleda se i smeten i ganutljivo u nj sa onog tužljnog priglaska, pusto po nj grka onoga trenutka. Pozatim se smjehuće na nj i nadostavi:

— Znam ja, oče, znam; ti se ne do-
teči mojim knjiga; ali je nužno, da ja iz-
nagjem toga Deville. Nakon sam završiti
skupštinu...

— Ostatvi se skupštinu! — prestriže
mu je Lovro, sljubiv dlane ko na skrušenu

JUTARNJI LIST IZLAZI SRIJEDOM, PETKOM I NEDJELJOM

Telefon br. 31. — Čekovni račun 71.049

UREDNIČTVO I UPRAVA „HRVATSKE RIEČI“ NALAZE SE U „HRVATSKOJ TI-
SKARII“ (Dr. KRSTELJ I DRUGI). — RUKOPISI NE VRACAJU SE. — NEFRAN-
KIRANA SE PISMA NE PRIMAJU.

OGLASI PO CIENIKU.

I karakteristično je! Pred devet godina, kada je u Banovini prieki sud krojio pravdu, preko 30 zastupnika iz Dalmacije, Istre i Slovenije zatražile audienciju kod Njegovog Veličanstva, da bi se zaustavilo krvoproljeće našeg naroda. Stanje sadašnje nije bolje ako ne i gore od onog pred devet godina, pa iako memorandum pravaških zastupnika Njegovome Veličanstvu dolazi u pravi čas, ne bi li jednom bio kraj bezbrojnim nevojama koje biju naš mukotrpni narod u svim hrvatskim zemljama, pojmenice u Banovini.

Da li će još uvek taj najvjerniji narod, to predizdje krštanstva, biti izložen hirima jedne rase, koja se i ne može čim drugim povoljiti do prvenstvu u trgovini sa bielimobiljem?

Omladina za slobodu.

Krvavi dogodjaji u Zagrebu. — Omladina narodu. Zatvorene sveučilišta. — Barikade.

Naše izdanje od četvrtka, u kojemu bivaše obširno izvešće o dogodajima u Zagrebu i u Beču, izazvalo je u javnosti vanredno zanimanje. Krv, što potekla iz omladinskih žila pod udarcem brutalne oružane sile, izazvala je i u našoj Dalmaciji aplaus našoj uzdanici, našoj omladini, koja se velebnim poletom i požrtvovanošću baci u borbu za slobodu.

Skupština omladine.

Javili smo o divljačkom postupku policije i o ukavčićkom ponašaju s sveučilištem rektora.

Da se prosvjeduje protiv ovog postupka, sastala se u četvrtak na sveučilištu ciklopunka „mladost bez razlike stranaka“. Zajednički interesi, ljubav do domovine, porušila je sve zidine, mladež se uhvatila u jedno kolo, da brani svoju akademsku čast i čast hrvatske univerze. S mesta je improvizirana skupština, na kojoj je govorilo više govornika, svi složni u misli i u zajedničkoj djačkoj akciji.

Nakon što su se izredali govornici prihvadena je rezolucija, kojom akademika omladina pozivaju sve narodne elemente i stranke, da stvore izborni kompromis i da u svim prigodama istupe složno i kompaktno, da time omoguće pobjedu narodne volje, proti sili terora i bajumeta. Ciklopunka i ujedinjena akademika omladina, u nadu da su sive stranke prozele istim uvjerenjem, obvezuje se, da će se jedino ovako oporebenom bloku staviti na raspolaganje.

II. Akademika omladina kao mladja inteligencija naroda — pozivaju stariju, a posebice onu, što pripada činovničkom staležu — da se u ovoj težkoj narodnoj borbi ugledaju u irske, norvežke, finske činovnike, koji nametnicima tudijskih vlada ne pru-

gajući.

III. Akademika omladina kao mladja inteligencija naroda — pozivaju stariju, a posebice onu, što pripada činovničkom staležu — da se u ovoj težkoj narodnoj borbi ugledaju u irske, norvežke, finske činovnike, koji nametnicima tudijskih vlada ne pru-

gajući.

IV. Cjelokupna akad. omladina osuđujući pomagače nasilnog sistema, kao izrazite protivnike državopravne, individualnosti kraljevine Hrvatske poduzeti će sve, da se takođe bilo Hrvati ili Srbi potpuno onemoguće u svakom našem postenom domovinskom društvu.

Cjelokupna omladina, a posebice srbska, poziva naročito srbski dio našeg naroda, da nikako ne nasredje sirenksim glasovima nasilnog vlastodržaca, nego da imajući u vidu slobodu i nezavisnost zajedničkog svečenstva — u njegovoj neustavnoj i protunarodnoj vlasti potpuno onemoguće.

V. Cjelokupna akad. omladina zaključuje, da se dekanatima svih fakulteta upravi memorandum, kojim se pozivaju profesori, kao predstavnici narodne inteligencije, da se u ovim težkim domovinskim časovima aktivnom reakcijom proti

litenika... Ti me ne možeš dokučiti. Evo, na, moga Deville! Ajde de! Našao sam ga — Mlađi zvirnu na dobnik, ko da će sama se podbotiti i osokoliti, da je zaveze i pogje ča.

— Dvije manje četvrt?... Skoči ću u tramvaj i brže u Alhambru. Neću zaključiti. Ali budi stalan, da sam ja svegjer poštenčina, pa što ti god balabrali u napogled mojih ideja.

Mlađi, poleguvši se visokim, suho-
njavim, košunjavim i iskošćenim kipom, da se može proverati na miska vrata, izmene-
vice se navrati i pozdrivi bijednoga Lovru,

strjeljnice sleti niza basamake i još živilje
boličnu prama tramvaju u Porta Garibaldi,

prevrćući stranice i približujući po prikrjima-
ćima Devilleove knjige oduljim pocrtajima
modre olovke. Sa cunjavim klubokom, sa zlatnim na očalima, zapuštanu odijelu, go-
lemi crni ovratnik u pô razmetnut, džepovi
puni listova, užurbane nervozne i ubuzbene
estikulacije, mrmoreć u pô usta po koju

govorniku frazu — prolazio je on mimo
svijetu, niti koga vidi, svi ga opažaju, ras-
poznavaju ga točici, za njim slijede pogledi
ljubopitnosti, čujenja i simpatije, nu i sa-
mislošću, podruživanja i očite nazlubne
protivnosti.

— Ne, Pravdoje, ne! Nemoj tako, ne
govori ni ti danas tako!... Ne žesti še-
tiš i ne i ne zadaji mi novih muka! Svet-
sija neće promijeniti ni sa tvojih govorova, jer
je, otakda ga je, stupao svojim drumom,
pa će i unaprijed. Dobri je Bog, gospodar
i sirote i gavanu, pa je tako odredio.

Mlađi je zaustavljao značajnim pogle-
dom, osvjetljivim zrakom sa mlosrđu i
sustreljivim.

— Dosta, dosta, čađo moj, bijedni moj
starč! Ne danas, nemoj mi se danas iz-
novice navraćati na te stvari. Tri je do če-
ri hijade čeljadi, radina, zanajija, što se
sade skupljaju, i ja ču im svima iskazati,

što u meni, ima mjesec dana, vari... Već
se ustrpi, primiri se i moli se iz svoga mo-

ličnoga... Ti me ne možeš dokučiti. Evo, na, moga Deville! Ajde de!

— Našao sam ga — Mlađi zvirnu na dobnik, ko da će sama se podbotiti i osokoliti, da je zaveze i pogje ča.

— Dvije manje četvrt?... Skoči ću u tramvaj i brže u Alhambru. Neću zaključiti.

— Ali budi stalan, da sam ja svegjer poštenčina, pa što ti god balabrali u napogled mojih ideja.

Mlađi, poleguvši se visokim, suho-
njavim, košunjavim i iskošćenim kipom, da se može proverati na miska vrata, izmene-
vice se navrati i pozdrivi bijednoga Lovru,

strjeljnice sleti niza basamake i još živilje
boličnu prama tramvaju u Porta Garibaldi,

prevrćući stranice i približujući po prikrjima-
ćima Devilleove knjige oduljim pocrtajima
modre olovke. Sa cunjavim klubokom, sa zlatnim na očalima, zapuštanu odijelu, go-
lemi crni ovratnik u pô razmetnut, džepovi
puni listova, užurbane nervozne i ubuzbene
estikulacije, mrmoreć u pô usta po koju

govorniku frazu — prolazio je on mimo
svijetu, niti koga vidi, svi ga opažaju, ras-
poznavaju ga točici, za njim slijede pogledi
ljubopitnosti, čujenja i simpatije, nu i sa-
mislošću, podruživanja i očite nazlubne
protivnosti.

— Ne, Pravdoje, ne! Nemoj tako, ne
govori ni ti danas tako!... Ne žesti še-
tiš i ne i ne zadaji mi novih muka! Svet-
sija neće promijeniti ni sa tvojih govorova, jer
je, otakda ga je, stupao svojim drumom,
pa će i unaprijed. Dobri je Bog, gospodar
i sirote i gavanu, pa je tako odredio.

Mlađi je zaustavljao značajnim pogle-
dom, osvjetljivim zrakom sa mlosrđu i
sustreljivim.

— Dosta, dosta, čađo moj, bijedni moj
starč! Ne danas, nemoj mi se danas iz-
novice navraćati na te stvari. Tri je do če-
ri hijade čeljadi, radina, zanajija, što se
sade skupljaju, i ja ču im svima iskazati,

što u meni, ima mjesec dana, vari... Već
se ustrpi, primiri se i moli se iz svoga mo-

ličnoga... Ti me ne možeš dokučiti. Evo, na, moga Deville! Ajde de!

— Našao sam ga — Mlađi zvirnu na dobnik, ko da će sama se podbotiti i osokoliti, da je zaveze i pogje ča.

— Dvije manje četvrt?... Skoči ću u tramvaj i brže u Alhambru. Neću zaključiti.

— Ali budi stalan, da sam ja svegjer poštenčina, pa što ti god balabrali u napogled mojih ideja.

Mlađi, poleguvši se visokim, suho-
njavim, košunjavim i iskošćenim kipom, da se može proverati na miska vrata, izmene-
vice se navrati i pozdrivi bijednoga Lovru,

strjeljnice sleti niza basamake i još živilje
boličnu prama tramvaju u Porta Garibaldi,

prevrćući stranice i približujući po prikrjima-
ćima Devilleove knjige oduljim pocrtajima
modre olovke. Sa cunjavim klubokom, sa zlatnim na očalima, zapuštanu odijelu, go-
lemi crni ovratnik u pô razmetnut, džepovi
puni listova, užurbane nervozne i ubuzbene
estikulacije, mrmoreć u pô usta po koju

govorniku frazu — prolazio je on mimo
svijetu, niti koga vidi, svi ga opažaju, ras-
poznavaju ga točici, za njim slijede pogledi
ljubopitnosti, čujenja i simpatije, nu i sa-
mislošću, podruživanja i očite nazlubne
protivnosti.

— Ne, Pravdoje, ne! Nemoj tako, ne
govori ni ti danas tako!... Ne žesti še-
tiš i ne i ne zadaji mi novih muka! Svet-
sija neće promijeniti ni sa tvojih govorova, jer
je, otakda ga je, stupao svojim drumom,
pa će i unaprijed. Dobri je Bog, gospodar
i sirote i gavanu, pa je tako odredio.

Mlađi je zaustavljao značajnim pogle-
dom, osvjetljivim zrakom sa mlosrđu i
sustreljivim.

— Dosta, dosta, čađo moj, bijedni moj
starč! Ne danas, nemoj mi se danas iz-
novice navraćati na te stvari. Tri je do če-
ri hijade čeljadi, radina, zanajija, što se
sade skupljaju, i ja ču im svima iskazati,

što u meni, ima mjesec dana, vari... Već
se ustrpi, primiri se i moli se iz svoga mo-

ličnoga... Ti me ne možeš dokučiti. Evo, na, moga Deville! Ajde de!

— Našao sam ga — Mlađi zvirnu na dobnik, ko da će sama se podbotiti i osokoliti, da je zaveze i pogje ča.

— Dvije manje četvrt?... Skoči ću u tramvaj i brže u Alhambru. Neću zaključiti.

— Ali budi stalan, da sam ja svegjer poštenčina, pa što ti god balabrali u napogled mojih ideja.

Mlađi, poleguvši se visokim, suho-
njavim, košunjavim i iskošćenim kipom, da se može proverati na miska vrata, izmene-
vice se navrati i pozdrivi bijednoga Lovru,

strjeljnice sleti niza basamake i još živilje
boličnu prama tramvaju u Porta Garibaldi,

prevrćući stranice i približujući po prikrjima-
ćima Devilleove knjige oduljim pocrtajima
modre olovke. Sa cunjavim klubokom, sa zlatnim na očalima, zapuštanu odijelu, go-
lemi crni ovratnik u pô razmetnut, džepovi
puni listova, užurbane nervozne i ubuzbene
estikulacije, mrmoreć u pô usta po koju

govorniku frazu — prolazio je on mimo
svijetu, niti koga vidi, svi ga opažaju, ras-
poznavaju ga točici, za njim slijede pogledi
ljubopitnosti, čujenja i simpatije, nu i sa-
mislošću, podruživanja i očite nazlubne
protivnosti.

— Ne, Pravdoje, ne! Nemoj tako, ne
govori ni ti danas tako!... Ne žesti še-
tiš i ne i ne zadaji mi novih muka! Svet-
sija neće promijeniti ni sa tvojih govorova, jer
je, otakda ga je, stupao svojim drumom,
pa će i unaprijed. Dobri je Bog, gospodar
i sirote i gavanu, pa je tako odredio.

Mlađi je zaustavljao značajnim pogle-
dom, osvjetljivim zrakom sa mlosrđu i
sustreljivim.

— Dosta, dosta, čađo moj, bijedni moj
starč! Ne danas, nemoj mi se danas iz-
novice navraćati na te stvari. Tri je do če-
ri hijade čeljadi, radina, zanajija, što se
sade skupljaju, i ja ču im svima iskazati,

što u meni, ima mjesec dana, vari... Već
se ustrpi, primiri se i moli se iz svoga mo-

ličnoga... Ti me ne možeš dokučiti. Evo, na, moga Deville! Ajde de!

— Našao sam ga — Mlađi zvirnu na dobnik, ko da će sama se podbotiti i osokoliti, da je zaveze i pogje ča.

— Dvije manje četvrt?... Skoči ću u tramvaj i brže u Alhambru. Neću zaključiti.

— Ali budi stalan, da sam ja svegjer poštenčina, pa što ti god balabrali u napogled mojih ideja.

Mlađi, poleguvši se visokim, suho-
njavim, košunjavim i iskošćenim kipom, da se može proverati na miska vrata, izmene-
vice se navrati i pozdrivi bijednoga Lovru,

strjeljnice sleti niza basamake i još živilje
boličnu prama tramvaju u Porta Garibaldi,

prevrćući stranice i približujući po prikrjima-
ćima Devilleove knjige oduljim pocrtajima
modre olovke. Sa cunjavim klubokom, sa zlatnim na očalima, zapuštanu odijelu, go-
lemi crni ovratnik u pô razmetnut, džepovi
puni listova, užurbane nervozne i ubuzbene
estikulacije, mrmoreć u pô usta po koju

govorniku frazu — prolazio je on mimo
svijetu, niti koga vidi, svi ga opažaju, ras-
poznavaju ga točici, za njim slijede pogledi
ljubopitnosti, čujenja i simpatije, nu i sa-
mislošću, podruživanja i očite nazlubne
protivnosti.

— Ne, Pravdoje, ne! Nemoj tako, ne
govori ni ti danas tako!... Ne žesti še-
tiš i ne i ne zadaji mi novih muka! Svet-
sija neće promijeniti ni sa tvojih govorova, jer
je, otakda ga je, stupao svojim drumom,
pa će i unaprijed. Dobri je Bog, gospodar
i sirote i gavanu, pa je tako odredio.

Mlađi je zaustavljao značajnim pogle-
dom, osvjetljivim zrakom sa mlosrđu i
sustreljivim.

— Dosta, dosta, čađo moj, bijedni moj
starč! Ne danas, nemoj mi se danas iz-
novice navraćati na te stvari. Tri je do če-
ri hijade čeljadi, radina, zanajija, što se
sade skupljaju, i ja ču im svima iskazati,

što u meni, ima mjesec dana, vari... Već
se ustrpi, primiri se i moli se iz svoga mo-

ličnoga... Ti me ne možeš dokučiti. Evo, na, moga Deville! Ajde de!

— Našao sam ga — Mlađi zvirnu na dobnik, ko da će sama se podbotiti i osokoliti, da je zaveze i pogje ča.

— Dvije manje četvrt?... Skoči ću u tramvaj i brže u Alhambru. Neću zaključiti.

— Ali budi stalan, da sam ja svegjer poštenčina, pa što ti god balabrali u napogled mojih ideja.

Mlađi, poleguvši se visokim, suho-
njavim, košunjavim i iskošćenim kipom, da se može proverati na miska vrata, izmene-
vice se navrati i pozdrivi bijednoga Lovru,

strjeljnice sleti niza basamake i još živilje
boličnu prama tramvaju u Porta Garibaldi,

prevrćući stranice i približujući po prikrjima-
ćima Devilleove knjige oduljim pocrtajima
modre olovke. Sa cunjavim klubokom, sa zlatnim na očalima, zapuštanu odijelu, go-
lemi crni ovratnik u pô razmetnut, džepovi
puni listova, užurbane nervozne i ubuzbene
estikulacije, mrmoreć u pô usta po koju

govorniku frazu — prolazio je on mimo
svijetu, niti koga vidi, svi ga opažaju, ras-
poznavaju ga točici, za njim slijede pogledi
ljubopitnosti, čujenja i simpatije, nu i sa-
mislošću, podruživanja i očite nazlubne
protivnosti.

— Ne, Pravdoje, ne! Nemoj tako, ne
govori ni ti danas tako!... Ne žesti še-
tiš i ne i ne zadaji mi novih muka! Svet

uzmači samo pred silom. Iz sveučilištnih prostorija djačivo absolutno dobrin ne ide. Zabarakidirana su vrata i predavaone i provali li unutra oružana sila, djačivo će se jedino dati iz zgrade izneti, ali sam van ne ide. Na sveučilištu se nalazi oko 500 djaka. Pred sveučilištem kupi se sve veći broj ostalog občinstva, koje sa simpatijom i interesom prati ovu akciju sveučilišne omladine.

Crna zastava na sveučilištu.

Na sveučilištu su izvještene zastave, izvjesilo ih je samo djačivo i to nad glavnim ulazom veliku crnu zastavu a po strani tri narodne trobojke.

Iz sveučilišnih prostorija ore se patriotske pjesme i koračnice, odusevljene, ali i ogorčene omladine.

Bogoslovi ostavljaju sjemenište.

Poslike podne došlo je odaslanstvo akademiciara u sjemenište, te bogoslovima razjasnilo sve što se dogodilo na sveučilištu. Bogoslovi saslušali su odaslanice akademiciara, te je njih do 60 pošlo na sveučilište.

Občinstvo gledalo je grupu, te izravalo svoje simpatije. Kada su došli na sveučilište, akademici pozdravili su ih burnim klicanjem: „Živil!“

Nakon pozdravnih govorova izrazili su bogoslovje svoje simpatije akademiciarima, te su se izjavili solidarnima. Uz neopisivo klicanje: „Živil bogoslov!“ otišli su sa sveučilišta natrag u sjemenište.

U vestibulu sveučilišta.

Akademici nihjih kogih dve stotine i njihove kolegice, kojih dvadeset, stoje u vestibulu. Neki razgovaraju a neki čitaju novine, dočini se do dve stotine akademika nalazi po raznim dvoranama. Akademici su vrlo veseli. Krešimirović i pjevač „Mladost“ zapovjeli su Novakov zbor „Hrvatskoj“ za oprostaj sa bogoslovom.

Pred sveučilištem.

Oružana sila je na okupu. U svem imade 40 oružnika, dočim patrolija po Sveučilišnom trgu osam redarstvenika. Koliko imade detektiva i njihovih konfidenata neda se niti približiti.

Pred sveučilištem šeće množivo občinstvo, a isto tako po Sveučilišnom trgu. Sve razpravlja pitanje akademiciara. Iz vestibula sveučilišta ori se sklada pjesma.

Na tužni straznici sva je redarsvena rezerva u pripremi, a da budu jači imadu uza se oružništvo i bezbroj dousnjava.

O plesnoj aferi u Beču.

Beč, 11. siječnja.

Nije se još zaboravilo onog plesa bečkih akademica, na koji se neki usudile pozvati tadašnjeg bana Raucha i već evo po drugi put ova zlosretna priredba, u kojoj je našao grob bivši hrvatski „Zvonimir“, uzbudjuje čitavo bečko djačstvo. Štabouljundi komitet pozvao je na ples, koji je imao da bude hrvatski, i njihove ekselencije Cuvaja i Tomašića. Gospoda rekli da su se i sama stidila svoje revnosti, jer su pozivi učinjeni furm, tako, da su djaci tek jučer mogli doznati da tu sramotu.

Namah je bila improvizirana velika skupština hrv. djačstva, na koju dodješo i Srbi, jer su i oni sudjelovali u plesnom odboru. Razpoloženje skupštine bilo je jasno u prvi mah i to je jasnije odskočilo mizerno držanje jednih predstavnika ostataka nekadašnjih naprednjaka. Zastupnici „Zvonimirove“ sjene davali su nekakva uvjerenja razjašnjenja i izjave, a kad su bili pritisnuti o zid, da jasno kažu, što sada misle, pokrenuti ostavite dvoranu. A znate li zašto? Jer se taj rodoljubni odbor već prije nekoliko mjeseci bojao za sudbinu svojih planova pak je zlorabe finansijsku deratu. „Zv.“ obećao djačevu trećinu prihoda, obvezu li se „da im neće praviti neprička“. Nitko nije ni saliao, da se izv. ova naoko rodoljubne potude, skriva tako nemoralno trgovanje, u kojem je na jednoj strani novac, a na drugoj uvjerenje hrv. akadi. mlađosti, pak se jučer sv. članovi „Zvonimira“ instinktivno očušile riešenjem od te prevarne obveze, same ne — predsjednik. I ako smo politički protivnici, ipak nam je žao, što ovako nejunački propada jedno hrvatsko društvo, a sumnjamo da li će se tog časnog „prihoda“ koji je vrlo problema, moći platiti i troškove — sprovoda.

Medutim se djačivo nije dalo smeti u svom naumu, već je zauzeo najdužnije stanovište. Dakako da se u prvom redu iztiče pravaško djačivo okupljeno u „Ml. Hrvatskoj“. Kod nas je već ušlo u modu vikali na demonstracije, manifestacije, rezolucije i slične skupne izrade svog mišljenja. Ali to je donekle opravdano, dok se naime iza toga kuje pragnuća čuvstva ili drugome svrhe, ali kada manifestacija provrije iz punoče osjećaja, iz prekipežu žudi ili povrijedjenog ljudskog dostojanstva, onda nju moramo postojati kao misao naroda. A tako je i u ovom slučaju. Mi u svjetlim magjarskim namjnicima, koji svoje sposobnosti značice prodavaju Aziju, koji su Hrvatsku kraljevinu doveli do potpoteza, da mora zavidjati australskim kolonijama, koji su hrvatski ustav, koji je drugim narodima krovčeg javnjeni, pretvorili u utihni način, mi u tim individuima ne gledamo načelne protivnike, ne vidimo ni ljudi, a kamo li Hrvate. Renegatima davati mjesto u svom narodu znači nepoštovati sama sebe.

A toj gospodi nije svejedno, da li ih se smatra izrodima, koje treba izbjegavati ili normalnim ljudima; zato i kupuju svoje „hrvatsvo“ od vremena na vremena sa kojim miliardom ili „rodoljubnim“ prinosom. Dr. Tomasić se znao poslužiti i drugim sredstvima, on je u tu svrhu znao pisati i knjige. Nego je već vremje, da i mi otvorimo oči, jer nam je milostinja dosad izbjegla iz ruku oružje, bez kojega se nije ostvorio niti ostvorio njiđan narod: družbeni protest, socijalni bojkot proti ovim odredinama, neka i oni očute, da ne samo pojedinci nego i ni narodi nisu više predmetom trgovine robova. Ovo je maleo početak, ne radi se nego o jednom plesu, ali je ipak dosta, da sebi stvorimo načelo.

* * *

Na skupštini je primljena ova rezolucija:

Hrvatska i srbska akad. omladina u Beču na svom vanrednom sastanku dne 5 siječnja t. g., zaprečaćena postupkom organizacionog odbora „hrv. plesa u Beču, koji je postao pozivnicu esobama kao Tomasić i Cuval, prihvata ova rezoluciju:

„Cjelokupna hrv. i srb. mladost najenergičnije protestuje i osudjuje nepatriotsko i lajkaski servilno ponosnjanje org. odbora u pogledu Šljajha ljudima, zbor koji je lepi dio naše domovine pretvorio u tužnu tudjinsku satrapiju. Omladina odbija se prezirom od svoga imena dječio, koji se starami i pomizuje naš narod i dežavajuće naša borba za slobodu; bojkotuje „hrv. ples“ i poziva sve svestne Hrvate i Srbe, da se priključe njezinu odluci.“

Svi su djaci položili časti u odboru, a preostavnici se djačkih grupa na nalog skupštine obratili brzojavno na narodne zastupnike, koji sudjeluju u odboru, da se pridruže ovoj akciji i polože svoju čast. Isto se tako brzojavno obavestilo glavne novine sviju stranaka te poslalo priobrije bečkim i stovima.

O paži Dalmatinaca na bosanskim pašnjacima.

U odboru za gospodarsko bosanskog sabora u sjednici od 26. siječnja interpretirano je vlasta o pitaju dalmatinskih po-grančnih paži na bosanskim pašnjacima:

Dvorski savjetnik, upravitelj gospodarskog odjeka Dr. Frančić rekao je, da je pitanje rješeno 1884. god., ali od onda se pokazalo mnogo lokalnih nesuglasica, pak se već danas pristupa novom rješenju pitanja. Pri tome je na osito sastavljen povjerenstvo, u kojem je bilo za-stupani koli austrijsko ministarstvo i na-mjesništvo u Zadru, toli zemaljska vlada bosanska. Na pobudu dr. Sunarića da bi u lokalnim povjerenstvima, koja će izvidjati prilike na pojedinim planinama, trebali imati rječ občinska i kotarska vjeća, izjavljaju vlasti referent, da će se bezuvjetno ova upravna tiela pozvali tamo na ure-dovanje.

Gospodarski pregled.

Galica poskupljuje.

Po zadnjim burzovnim izvještajima bilježi galica K 62 — London, a K 65 — Beč, te su svi izgledi da će ista još poskupiti.

Preporučujemo poljodjeljcima, da se na vreme pobrinu za nužnu količinu galice.

„Adria“ dionička pivovara u Trstu.

Jadranska banka u Trstu te gospodar Petar i Juraj Liebman dobili su vladinu dozvolu za osnivanje gore navedenog družtva koje preuzima od g. 1820. postupču te sada modernu uređenu eksportnu pivovaru i tvornicu slada u Senožeču. Dionička glavnica iznosi K 1.000.000. — od koje aportom te putem privatne subskipacije već pokriveno K 700.000. — dok ostalih K 300.000 predat će se ovih dana javnih subskipacija.

Franevcji i seoske blagajne.

Utak Blagajne u Otoku, zbog izključenja franevcja župnika iz iste, nema mira sebe zvanih prosvjetiteljim maloga puksa, kako sa očito iztiče u br. 4. „Pučke Slobode“ te im upravo žao, da se je na hiljadu ostakao, i u svojoj zaslijepnosti, traže po što po to, neka više sudbene vlasti jednim potezom pera proglaša-ko načelo franevcje župnike nesposobnima, neka ih iz blagajne počeraju kao kakove hajduke, neka sudbeni rješenjeni se utaču ono što „Pučka Sloboda“ o njima piše u br. 4. „da se jednom stane na put ovog fratarskog neodgovornosti i nesposobnosti upravi pučkom sirotinjom, u svrhu zarobljenja duša i slobode“; „neka se izčeraju, eda se tako javno pljune u obraz svim nižim i višim sudcima, koji su kroz 15 godina u ovom pitanju franevcje župnika pripoznavali, da nisu bili predmetni, i potvrđivali ih upraviteljima blagajne“, neka se jednočitaju, vapi „Pučka Sloboda“, eda se tako svim onim sadicima dade javna patentu da su neznačice.

Da se ovo pitanje neće baš rješiti na vrat na nos, i baš jedinim potezom pera jamči nam to da se više vlasti obzibiljno bave ovim poslom. Ministarstvo je zatražilo informacije, Prizivni Sud, i okružni zatraži potrebne podatke od Provincialnoga i samostanskoga ureda.

U prilog povoljnog rješenju dozaja i zakonski propisi. Po dvorskem dekretu 5/10. 1836. br. 3263 sv. redovnici koji su položili svečani zajvet siromaštva, imali se smatrati gradjanski mrtvina — P. S. Br. 4. — ali nekaže smatrati se i moraju se smatrati, već, veći imati bi se smatrati — što bi značilo, kako gdje i kako u čemu.

Po §. 5. ministarske naredbe 3/6. 1858. br. 95 redovi kongregacije obaju spolja ovlaštenu su donuće na sklapanje privatno pravnih posala, ali samo uz uvjet, da im to dozole pravila njihova reda. Evo, ovo baš se odnosi na franevcje župnika Provincije Presv. odkupiteja, koji istina per se ne mogu posjedovati, a ipak per accidens posjeduju i samostani i župe nepreklenita, a to dozvolom Sv. opeke i priviljenjem i odobrenjem vlade i to ne otkad je čača malog puksa poroditi demokratizam — anarkizam, već od više stotina godina i od raznih vlasti.

Površje je da raztumačiti okolnost, da je pietrolonjasnidi Danilo do Sofije, gdje je zastupao knjaza pri proglašenju Borisa punoljetnog, pratilo dvadeset agenata sa Cetinju — da se Danilo ne bi sastao sa republikancima, sa kojima je on kačanovima narodne (skupštine) stranke u svoje vremje simpatisao.

Ovo pitanje je rješavati po običim pravilama nem se Provincija

Presvetoga Odkupitelja, čiji su članovi župnici, uživa od prastarih vrednjim izvanredne i iznimne povlasti glede zavjeta siromaštva, koli sa strane crkvene toli vlade.

Kad bi se pitanje rješilo, kako hoće usinuo i imperativno „Pučka Sloboda“, nepovoljno, tad bi se došlo do jednoga absurduma, po komu, dosljedno, morala bi vlada, ne samo izjerati franevcje župnike iz Blagajna, već odmah ipso facto počerati ih i sa župa, jer nebi mogla da nadleži nesposobnoj i mrtvoj seljaci povjereni vodjenje „Matice“, povjeravati upravu crkvenih imanja i u vojničko pozivati?

Podloga konačnom rješenju ima biti polzna tačka franevcji povlašćeni župnici, koji su u državi javni čimbenici od vječeva.

Istinović.

Pozor!

Jedna je mušterija zagrebačke pijace u Zadru dobila ponudu za robu od „firme“ N. Bačić. Pošto je taj N. Bačić poznati kompanjon zadarske firme Bačić i drugovi, koju je kockarski nasamario, upozorujemo naša čitaocu, da se tom firmom ne sklapaju nikakvi posao.

Iz grada i pokrajine.

Biskupske konferencije održavaju se u Zadru dne 6, 7 i 8 ov. mj. Presveti Pappafava odrputova je jutros.

zbilja ima mnogo toga kod njih, ovđe što bi se došlo izm iflusa radnika, ali trebalo bi zato velika doza upravljanja, jer su inficirani sa svih strana, i to "ražnim bolestima".

Molimo da demokratskoj gospodarstvu na pamet poslati razkužavanje Selanske občine, jer ima mnogo toga (kroz ovo kratko vreme njihova nasto-što bi se moralo kod njih razkužiti).

Ispiti. Ovih je dana položio sa vrednjim uspjehom na bečkoj univerzitetu iz slavistike i romanistike g. Frano Tomić, član „Mlade Hrvatske“. Mladić u mišljenju srdične čestitke!

Zenidbu Miloša junaka prikazuju u srednjem karnevalska grupa, uz pjevanje svirku glazbe, danas u 3 sati popodne Poljani.

Tučnjava. U sredu oko 9 sati voli u krčini Matije Matulović bilizu občine Krnice potukli se medju sobom Kitarović Šćepan, Krste, Frane Marićić p. Ante, Krste Jan Dunkin, Mate Berović Matin i drugovi. Doca, te je pri tučnju ostanao odzvuci Frane Marićić na jabuciči izpod oka i jasno u desnoj strani brade.

Dilektanti „Rogoznički Skup“ predili su sruši u spuštu vrlo uspješnu zabavu, odigravši Puštolova, veselu igru u 3 čina, da R. D. videla te Strešiva oporuku, veselu igru 1 čina, od F. L. Millera. Za vremе pusti pustirava je Rogoznički orkestar.

Zloporaba školske zgrade. Pisanim iz Gorjaju Primorja: Za uprave Školske sagradjenja je pučka škola u Gračcu, namjerom da se otvori torzarenom, netom bude gotova. Škola bi gotova, a treća učiteljska sila nije data, premda je občana, s razloga da još fali četvrti deo podpuno broja. Sve molje, već preporuke bile su u uzajmudne. Nu, nije u svemu Šteta.

Postlige otvara škole ostade jedva vremena prazna. Naš slavni Petar, ko je došao poštenjem Tončiću na upravu občinsku, silom otvara školu dvoranu daje u istoj plesove i zabave.

U istoj stvari kotarsko i pokrajinsko školsko veće bili su brzojavno obavješteni da do danas još oni to pitanje ne mogu rješiti. Danas naša škola: dvorana, postala je javnom igraonicom, jer se tu ne može znaigrati, piti i plesati, bez drugih stvari. Pitamo im pokrajinsko školsko veće, može li se to tripti u jednoj školskoj zgradi? Kako će to dijelovati na učenjima Gradića, koji su i onako sasvim zapušteni? Kakav je to da tajca pouzdanoj stupi u tu kuću prosvjetje, kada znado, što su njih zviba. Kakovo štovanje prama u školi će imati, kada se nejedna mase običajna plakatima, izbornim skupštinama protukršćanskim govorima. Danas velika dio građaka nekih neupredjivo željevima sagradio i pita što je to?

Pitamo još samo Kotarsko Poglavarstvo, kako ono upravi da se u toj dvorani prodaju svakovrsna žestoka pića, pre svakog dopusta i vremena. Znali smo, zato što je tako bilo, za vladanje gospodina Simorelli-a, ali danas molimo političku vlast da tonu neredu stane na kraj, tako što molimo i pokrajinsko školsko veće da za samih 96 kruna ne dopušta negakludala u jednoj školskoj zgradi.

Gornje primorje. 29. siječnja: Pisanje naše seoske pošte, reč bi, da nije ujmanje ne zanima našu gospodru na upravu. S kojih razloga, nije nam poznato. Znamo samo to, da ovde neimaju nego samo dva seoska listoša, koji moraju da ne prestanu obavještavati Paščiću, Bačinu i Brist, osim Gradića u komu imaju po dva puta na dan da diele poštu. Zbog ovog velikog truda i napora, starijoj vlasti u Zadru dobro je poznato jer sam njen odaslanik svojim očima osvjeđen je, koliko je teško i mučno ići u ovu u selu osobito u Paščiću. Postoji njegov dolazak, držimo stalnim, da će se ova stvar sa novom godinom rješiti, ali se prevarisao, jer do danas stvar ostala je na starom.

Pitamo upravu pošta, mogu li dva čovjeka nejdješ da služe od 60 do 72 sata svaki, pa ako i mogu li to praviti? Prevedeno bi bilo, da se ova stvar ne obavještavati glede Paščića i Bačine, da se dade četverosredmica pošta, jer to zahvaljuju njezini interes, uslijed velikog prometa sa izaseljenicima.

Strašno našeće u Sarajevu.
Orgje kod Levnica — Tajinstveni han
— Krvnici izprematali ljudske kosti.

Cielo Sarajevo od petka živo zanima događaj, koji se taj dan zbio. Evo, šta je na stvari. U Carevog ulici drži restauraciju „Caru Austrijskomu“ g. Heinrich Kirschka. U jednoj šupi uz kuću g. Kirschka hrani dva krmka. Kako je taj dan osobljie zaboravilo da nahrani krmke, oni su od gladi i ljetine iglodali i raskulin podnici od šupe. Kad je gospodar došao da obagije svoje „pitomice“, na svoj užas opazi, da su krmci podnicu izklidali, pod podnicama leže ljudske kosti. Najezene koste ope g. Kirschka na redarstvo i tu isprivodila, kakova je strahota krila njezina šupa. Tu se sastavi zapisnik i počinje podje s njim, da povede izvide na licu mjeseta. Pokušati kosti i ustanoviti, da su još prilično svježe i da ih je dvaest na broju, što rebara, što koljenice i nadlaktice. Šupa je odmah zatvorena, a državnom je odjeljennosti predano, da vodi daljnje izvide.

Viest se je munjevitom brzinom raznijela gradom, a znatiželjne Sarajlje išli

su da ragledaju taj vampirski kraj. Da-kako da nije izostalo ni razni kombinacija, koje ovakvi nalazi sa sobom donose.

Pozabaviti ćemo se malo ovim lokalom.

Gdje je danas „Car Austrijski“, bilo je svratište i za turskoga vaka, a zvalo se „Šupi han“. Kuća je bila vlasništvo Suleimanbegu Lopčalije, koji je izselio u Carigrad, gdje je i umro, a onda je prešla u vlasništvo njegova sina. Sin Lopčalija prodao ju je nekolikini ljudi, a konačno ju je kupio Sarajlija Lewi. Tu je sad bila uregjena kavana i gostaonica, koja je bila poznata sa svojim orgijem, a općenito se zvala „kod Levineve“. Kakav je glas uživala, nećemo to iznositi. Konačno je taj lokal preuzeo g. Kirschka, da mu nazivi „Cara Austrijskoga“, dobro ga uredio i u njih pograpila uložio. U ovom je lokalu g. Kirschka proboravio 4 mjeseca, dok eto nije izrešao kosti djela nekog od svojih predaka.

Han je bio za turskog vaka na vrlo hrdjavu glasu, te se u više navrata govorilo, da mnogi ljudi iz njeg nisu živu glavu iznigli. I poslige se tu dogodilo više umorstva, a najzadnji je od noža životom platio Lujko Baković.

BRZOJAVI „HRVATSKE RIEČI“

Ćuška Cuvaju.

Beč, 3. veljače. Uslijed ogorčenja, koje izazavao odbor za priredjene hrvatskog plesa u Beču tim što je pozivnica na ples poslao i banu Cuvaju te bihevnu banu Tomašiću, plesni odbor je jučer zaključio, da poziv banu Cuvaju brzojavo opozove, i zbijala odbor je sinoć prije plesa Cuvaju brzojavo obavestio, da mu se poziv opozivlje. O tome su odmah obavesteni bivši zastupnici Stjepan Zagorac i dr. Vladimirović, koji su počeli oružanim silom u Portugalskoj.

Katastrofa podzemne ladje.

London, 3. veljače. Dementira se vest, da će Španjolska intervenirati oružanim silom u Portugalskoj.

Između ostalih sažalnica prisjedila je i sažalnica njemačkog cara Vilima.

Hrvatska Tiskara (Dr. Krstelj i drug.)
Vlastnik, izdavač i odgovorni urednik :
JOŠIP DREŽA.

Javna blagodarnost.

Svim prijateljima i znancima, slavnim c. k. vlastima i uredima, uglednom občinskom upraviteljstvu, uglednoj slobodnoj organizaciji ličnika kraljevine Dalmacije, svim druženjem javnim ustanovama i svima onima, koji su na razni način počastili usponjem našeg neprezelenog oca, supruga i zeta

Dra. Krste Kovačevića

izrazujemo ovim putem našu najiskreniju zahvalnost.

Naročito se pak osjećamo obvezanim prama veleučenom gospodinu dru. Filipu Colombani-u, koji se je iskreno i požrtvovno zauzeo, da milom Pokojnika ublaži težke boli; te prama veleučenom gospodinu dru. Nikoli Šabotiću i dru. Grgi Božiću, prama prečestnim parohu Konstantinu Kranjaninu, koji su sa sjajnom i bistrom rješju u oprostnom času napomenuli Njegov doživotni rad; i napokon prama veleučenom gospodinu Nikoli Škočiću i Petru Magazinu, i prama uglednom pjevačkom društvu „Srđadja“, koji su se svrži u zauzeli, da žalosna prainja bude što značnija, pač da još i sime našem duboko razumljenju i oborenom duhu dadi onu utjehu, što mu je radi ovog nenaknadivog gubitka toliko nužna bila.

SIBENIK, dne 1. Februara 1912.

Angela rodj. Ulrich
supruga.

Marko savj. Knežević
zet.

Petar, Aleksandar, Mihail
sinovi.

Javna zahvala.

Obće saučeće koje pratilo našu težku bol sa gubitka naše neprezelenje

Ane Žarković rodj. Šupuk

duboko je dirnulo ranjeno nam srca i zadužilo nas na vječitu harnost.

Osjećajem osobite zahvalnosti i počitljiva spominjemo vel. dra. Ivana Botteria, ličnika-prijevra pokrajinske bolnice u Šibeniku, koji je užlio bje sive svoje odlične umne sile i bogata svoje iskustvo, ne bi li odvrađao naš golemu nesreću, te mnogov. gvardijana oca Augustina, koji je dragoj pokojnici tjekom bolesti u čemu smrtri pružao utjeche sv. vjere i obitelji Istenič na požrtvovnosti u težkim za nas vremena.

Cjelokupnime svećenstvu, mirskom i redovnom, uglednom občinskom upraviteljstvu i članovima občinskog vjeća, predstavnicima civilnih oblasti i ureda, mjestnim društvinama te svima onima, što izkazala zadnje počasti viencima, duplirima, prisustvovanjem sprovodu, milarima i inim izkazima sučuti, blagođarimo srcem punim priznanja i duboke harnosti.

ŠIBENIK, 3. veljače 1912.

Juraj Žarković, suprug.

Petar, Antun, Robert, Juraj, sinovi.

Argija, kći.

Br. 39299/1911

VIII.

Oglas.

Kod c. k. ureda odkupe duhana u Imotskom graditi će se:

a) stražarnica u iznosu 14.900 K.

b) sklađiste duhana (eventualno sa tavanicom i stupovima gvođnjeno belonske konstrukcije) u iznosu 185.000 K, odnosno 195.000 K.

U svrhu osiguranja radnje raspisuje se natječaj kod c. k. ureda odkupe duhana u Imotskom.

Ponude se imaju predati najdalje do 26. veljače 1912. do 12 sati u podne.

Potanja razjašnjenja mogu se saznati iz dražbenog oglasa u uredovnim novinama „Wiener Zeitung“ i u „Objavitelju Dalmatinskom“ i takodjer kod c. k. ureda odkupe duhana u Imotskom.

C. k. glavna uprava režije duhana
Beč, dne 22. stječnja 1912.

C. k. odjelni predstojnik i glavni upravitelj
SCHEUCHENSTUEL v. r.

Jeste li bolestni?

Badava

sobćujem svakome, kako
bolešti na plućima (susike,
upale grla i zadube) ozdravila.
Ne tražim za to ni
nakove odštete. Činim to
sam, pošto sam za moje
bilje, a takođe i za moju ženu
bila odušila, ako nadeću
sredstvo mom spasu, da
to objavim na moji trošak
u svim novinama. (Gospo-
dija F. Krizek, Prag II.
— Br. 2007. (Česká). —

Grubišić & Comp. u Šibeniku

Odpravnistvo i stovarište za umjetno gnojivo

CALCIUMCIANAMID-A

(Società anonima per la utilizzazione
delle forze idrauliche della Dalmazia).

Upute i razjašnjenja o uporabi na
zahtjev badava i franco.

Marko Markovina

SPLIT

— Telefon 93. —

Sklađiste i Zastupstvo

Peći i šparherda,

- - Eternita - -

Cijevi, dimnjaka i pločica

: keramike :

Stakala prostih i ornamentalnih
Papendeka tankog i debelog
Zahoda porculane i t. d.

Pokućstvo

solidno i ukusne izrade
može se dobiti uz veoma
nizke cene samo kod
dobro poznate trgovine

A. DELFIN, Šibenik.

tapetarska i drudjeljaka
radionica

Predplatite se
na „Hrvatsku Rieč“!

OGLAS.

Javljamo P. N. općinstvu da smo
već započeli radom u našoj modernoj
krojačnici na obali kod Hotel de la Ville,
pod upravljanjem i krojenjem modernog
krojača, koji može poslužiti svakovrstnim
rezanjem.

Cijene su štofe i izradbe odijela veoma
umjerene.

Primaju se naručbe za štofe i odijela
i iz vani.

Prva Dalmatinska Tvrnica
Prediva i Tkala u Šibeniku
PAŠKO RORA I DRUG.

ARTUR GRIMANI I DRUG - ŠIBENIK.

Papirnica - Muzikalije - Školske knjige - Kožnati predmeti - Igračke.

REMINGTON PISAČI STROJEVI - Vrpece i potrebštine za strojeve sviju sistema.

Specialitet: PAPIR ZA PISAČE STROJEVE 1000 LISTOVA KRUNA 7.20 - Gramofoni.

Gramofonske ploče! ODEON (dvostruk) Kruna 4. - JUMBOLA (dvostruk) Kruna 2.50.

